

Wat jy saai, sal jy maai

Om *Blitspos* te ontvang, stuur 'n e-pos na bladuitleg@nhk.co.za of grafies@nhk.co.za en versoek dat u naam op die versendingslys geplaas word

Nuus, berigte en kort kommentaar (uiters 100 woorde) aan produksie@nhk.co.za

Webblad van die Hervormde Kerk www.nhka.org

Die redaksie aanvaar verantwoordelikheid vir die inhoud. Menings deur skrywers uitgespreek, is egter nie noodwendig die beleid of standpunt van die Hervormde Kerk nie.

Met Pinkster stuur God 'n Helper vir die gemeenskap van gelowiges. Ons glo en bely hierdie Helper is die Heilige Gees – God met ons! Ons glo dat die gemeenskap van gelowiges die kerk van Christus is.

Wanneer ons die woordjie *kerk* in 2023 hoor, gaan daar verskillende gedagtes in verskillende mense se gemoed op. Op my hart lê die kerk van Christus. In my gedagtes woel my denke oor die kerk van Christus. Ek wonder hoe die Helper in my, my gedagtes oor die kerk van Christus vorm, of laat ek toe dat die wêreld en my behoeftes as aardse mens my gedagtes oor kerk van Christus vorm?

Ek glo en bely dat die Hervormde Kerk deel is van die kerk van Christus. Ek glo en bely dat my gemeente deel is van die kerk van Christus. Ek bid, lees, dink en praat graag oor die kerk. Die kerk is immers my geestelike moeder. Ek glo en bely dat die kerk 'n lewende steen is waarmee God sy koninkryk in hierdie stukkende wêreld bou. Daarom het ek in die laaste tyd twee insiggewende artikels van Tom Rainer, hoof- uitvoerende beampte van Church Answers, gelees: *The one big reason church attendance is declining* en *Nine microstresses of a pastor*. Ek het ook vir 'n tweede keer dié aangrypende boekie van prof Kobus Kok gelees: *Ja vir God, nee vir die kerk?*

Dan vat ek my Bybel en ek lees oor die kerk van Christus. Paulus het so baie gebed vir gemeentes en kosbare advies gegee. In sy briewe het hy nie geskroom om oor die uitdagings van die kerk van sy tyd te praat nie, maar Paulus het sy lewe gegee vir die Heer van die kerk. Elkeen van Paulus se briewe word met passie en oorgawe geskryf. Hy skroom nie om van sy eie ellende te vertel nie, maar dit gaan nie oor hom nie. Hy is die voorbeeld van hoe ons te midde van en ten spyte van ons uitdagings steeds vorentoe kan beur. Paulus se oë was altyd gerig op die wenpaal, en daarom kon hy met blydschap voortgaan om aan die gemeenskap van gelowiges lewensbelangrike toerusting te gee.

Ek wonder of ons nie te vinnig kla oor 2023 se uitdagings en beproewings nie. In 2 Korintiërs 11: 23-27 lees ons van Paulus se uitdagings: harde werk, hy was dikwels in die tronk, hy is meer dikwels geslaan, dikwels in doodsgevaar, vyf keer het die Jode hom 39 houe geslaan, drie maal lyfstraf, 'n keer met klippe gegooi, drie maal skipbreuk, een maal het hy dag en nag op die oop see deurgebring, op reis was daar gevare van riviere, rowers, volksgenote, heidene, en gevare in die stad en gevare in die veld, gevare op see en gevare onder vals broers, nagte sonder slaap, honger, dors, sonder skuiling. Behalwe dit alles was daar nog die daaglikse bekommernisse, die besorgdheid oor al die gemeentes.

Aan die einde van Paulus se brief aan die Galasiërs gee hy advies aan die kerk. Hy skryf dit met sy eie hand, die boodskap kom uit sy eie geloofsoortuiging. In die eerste plek moet die gelowiges van vooraf leer om mekaar se swaarkry op hul eie skouers te dra. Vir mense van vandag beteken dit die doodmaak van die eie ek, ek maak plek vir ons. Ons word weer 'n familie van God. Hiervoor sê Paulus is dit ook nodig dat ons gereeld selfondersoek sal doen. Aan die einde herinner hy alle gelowiges van alle tye en in alle omstandighede: *Wat jy saai, sal jy maai*.